

Wsch. sł. 7.26, zach. 15.27

Na posiedzeniu popołudniowym delegat Związku Radzieckiego Arutunian podkreślił, że jedna tylko delegacja sprzeciwiła się stanowczo zasadom, wyrażonym w rezolucji polskiej — delegacja Stanów Zjednoczonych. Delegacja Stanów Zjednoczonych popiera dyskryminację, ponieważ dyskryminacja stanowi część składową obecnej polityki tego kraju.

Droga do pokoju w Palestynie

Sprawa Palestyny jest wciąż nie uregulowana. W każdym razie nie z winy Żydów, którzy zgodzili się wykonać ściśle zeszłoroczną uchwałę ONZ o podziale kraju na dwa państwa — Izrael i Arabskie, mimo, że nie całkowicie odpowiadało to ich aspiracjom narodowym.

Świat był w ciągu wielu tygodni obserwatorem krwawych walk, jakie toczyły z armią Izraela formacje wojskowe, wysłane przez Państwo Arabskie na „podbój“ Palestyny. W rezultacie tych walk szła zwycięstwa przechyliła się na stronę wojsk Izraela, które potrafiły odeprzeć napastników i zająć nowe tereny.

Rzecz oczywista, że inicjatywa na jazdu wojsk arabskich nie wyszła ze środowiska wyłącznie arabskiego. Istniały bowiem siły potężniejsze, które pociągały za ukrycia za sznurki marionetkowych kukieł wodzów arabskich.

Dla Imperium Brytyjskiego Palestyna stanowi z tytułu swego położenia geopolitycznego, obiekt o dużej doniosłości. Palestyna leży u wybrzeża morza Śródziemnego na szlaku łączącym Anglię z Indiami i Dalekim Wschodem. W porcie Haify kończy się rurociąg naftowy, co szczególnie żywo obchodzi również amerykańskie kompanie naftowe. O ile Anglosasi potrafili podporządkować sobie państwa arabskie, o tyle nie ulegają wątpliwości, że pod tym względem napotkają na poważne przeszkody

ze strony Państwa Izrael, gdzie szczególnie silnie dają się odczuwać nastroje antybrytyjskie uzasadnione gorzkimi doświadczeniami.

Drugim sposobem „obrony“ interesów anglosaskich w Palestynie, obok podszczywania Arabów przeciw Żydom, stał się osławiony „plan Bernadotte’a“. Zadaniem tego planu było zneutralizowanie nie dogodnych dla Anglii motywów, jakie zawierała w sobie decyzja ONZ w sprawie podziału Palestyny.

Rzecz oczywista, iż wszystkie te chwyt, zarówno natury militarnej, jak i bardziej pokojowej, nie przyczyniają się bynajmniej do stabilizacji sytuacji w Palestynie.

Toteż z ogólnym uznaniem spotkać się musi na terenie Komisji Politycznej ONZ stanowisko Związku Radzieckiego i Polski w kwestii Palestyny. Jak doniosły depesze wczorajsze, projekt rezolucji radzieckiej stwierdza, że obecność wojsk zagranicznych w Palestynie przeszkadza zapoczątkowaniu dobrych stosunków między Arabami, a Żydami oraz hamuje rozwój państwa Izrael i utworzenie nowego Państwa Arabskiego. Projekt radziecki wzywa poza tym Radę Bezpieczeństwa, by przedsięwzięła wszelkie niezbędne kroki w celu położenia kresu działaniom wojennym w Palestynie.

Niezależnie od tego wniosek polski przewiduje jedynie słuszne roz-

wiązanie zagadnienia palestyńskiego na podstawie rezolucji Zgromadzenia Generalnego z dnia 29 listopada r. ub. z wynikającymi stąd konsekwencjami w postaci uznania państwa Izrael i przyjęcia go do grona członków ONZ. Dla usunięcia groźby powikłań wojennych, wniosek domaga się wycofania z Palestyny wszelkich wojsk obcych oraz utworzenie komisji pojednawczej z przedstawicielami pięciu państw dla uregulowania istniejących problemów.

Dochowanie tych warunków za pewniałoby utrzymanie pokoju w tym zakątku ziemi.

Nie jest to jednak łatwe, z uwagi na wszystkie machinacje, jakimi posługują się mocarstwa anglosaskie dla obrony swych interesów imperialistycznych.

J. W.

Do wycofania obcych wojsk z Grecji używa Związek Radziecki

Na posiedzeniu plenarnym Zgromadzenia Narodów Zjednoczonych rozpoczęła się w piątek dyskusja nad sprawą grecką.

Na porządku dziennym znajdują się 4 projekty rezolucji, przedstawione przez Komisję Polityczną Zgromadzenia:

1) Pierwsza rezolucja radziecka, żądająca wycofania z Grecji wszystkich obcych wojsk oraz zaprzestania obcej interwencji.

2) Druga rezolucja radziecka (z pewnymi poprawkami), wzywająca rząd ateński i rządy północnych sąsiadów Grecji do ponownego nałożenia stosunków dyplomatycznych i do wznowienia rokowań w sprawach granicznych.

3) Projekt rezolucji bloku anglosaskiego, oskarżający rządy Jugosławii, Bułgarii i Albanii o rzekome dostarczanie pomocy wojskom generała Markosa i wzywający te rządy do zaprzestania pomocy.

4) Projekt rezolucji przewidujący powrót do Grecji dzieci, które w wyniku działań wojennych znalazły schronienie na terytorium państw sąsiednich, w razie zgłoszenia żądania powrotu przez rodziców tych dzieci. Projekt tej rezolucji poparty został jednomyślnie przez wszystkich członków Komisji Politycznej ONZ.

W dyskusji zabrał głos wicemin. spraw zagr. Jugosławii Bebler, który stwierdził, że rządy angielski i amerykański ingerują w wewnętrzne sprawy Grecji i że rząd Stanów Zjednoczonych popiera wojnę prowadzoną przeciwko narodowi greckiemu.

W zakończeniu swego przemówienia Bebler poparł rezolucję radziecką, jako jedyną mogącą zapewnić przywrócenie pokoju w Grecji.

Rozpatrzenia kwestii traktatu pokojowego domaga się Niemiecka Rada Ludowa

24 bm. odbyło się w Berlinie posiedzenie prezydium Niemieckiej Rady Ludowej pod przewodnictwem prof. Kastnera, które jednogłośnie uchwaliło rezolucję, w której m. in. czytamy:

Na konferencji londyńskiej mocarstwa okupacyjne odrzuciły żądanie ZSRR, dotyczące zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, pragnąc w drodze utworzenia państwa zachodnio-niemieckiego rozbić jedność Niemiec i zakończyć rozszczępienie stolicy, Berlina. W przeciwieństwie do nich, Związek Radziecki występuje na rzecz jedności Niemiec i ewakuacji wszystkich wojsk okupacyjnych po zawarciu traktatu pokojowego.

Prezydium Niemieckiej Rady Ludowej zwraca się do rządów Francji, W. Brytanii, ZSRR i Stanów Zjednoczonych z prośbą o bezzwłoczne zwołanie Rady Ministrów Spraw Zagra-

nicznych w celu rozpatrzenia kwestii traktatu pokojowego z Niemcami i przygotowania konferencji pokojowej.

Następnie prezydium wnosi o zwołanie konferencji pokojowej z udziałem przedstawicieli niemieckiego tymczasowego rządu demokratycznego. Prezydium uważa, że jednym z punktów traktatu pokojowego winien być obowiązek ludności niemieckiej do dostaw reparacyjnych z uwzględnieniem zagwarantowania jej średniego

poziomu życiowego oraz ostateczna likwidacja niemieckiego potencjału wojennego, zwłaszcza w przemyśle zbrojeniowym. Jako inne punkty przyszłego traktatu prezydium wylicza demilitaryzację i demokratyzację życia państwowego, gospodarczego i społecznego, ukaranie przestępców wojennych i osób, które popełniły przestępstwa przeciw ludzkości oraz ustanowienie na określony termin czterostronnej kontroli rozwoju politycznego i gospodarczego Niemiec.

Petycję podpisali: Wilhelm Pieck, Otto Duschke i prof. Kastner.

Dar artysty czechosłowackiego dla Prezydenta Bieruta

26 bm. w Min. Kultury i Sztuki odbyło się przekazanie na ręce ministra kultury i sztuki obrazu, ofiarowanego Prezydentowi R. P. przez znanego czechosłowackiego artystę-malarza Jarosława Paura. Obraz ten pt. „Pomiary“ pochodzi z cyklu „Warszawa 1946“, wystawionego obecnie przez artystę na jego wystawie w Klubie Młodych Artystów i Naukowców.

Przy akcji przekazania obrazu obecni byli ofiarodawca, dyrektorzy departamentów Min. Kultury i Sztuki oraz z ramienia ambasady czechosłowackiej attache kulturalny radca

Nechwatal.

Po akcji przekazania obrazu min. Dybowski podejmował Jarosława Paura lampką wina.

Koncert w Filharmonii Warszawskiej z okazji tygodnia przyjaźni polsko-węgierskiej

W sali Filharmonii stołecznej, udekorowanej flagami narodowymi Polski i Węgier odbył się w dn. 26 bm. w ramach tygodnia przyjaźni

ni polsko - węgierskiej uroczysty koncert symfoniczny poświęcony muzyce węgierskiej, z udziałem wybitnych muzyków węgierskich.

Orkiestra Filharmonii Warszawskiej pod dyr. Franciszka Friksa wykonała utwory Liszta i Bartoka. Solistami koncertu byli skrzypek Ede Zathureczky oraz pianista Stefan Antal.

Koncert poprzedziło krótkie przemówienie prezesa Tow. Przyjaźni Polsko - Węgierskiej, min. Sztachelskiego. Na koncert przybyli m. in. min. Skrzyszewski, poseł węgierski w Warszawie Bela Santo w otoczeniu członków poselstwa oraz przedstawiciele świata nauki i sztuki.

Skrajny nacjonalista niemiecki śmie żądać zwrotu ziem nad Odrą

Agencja „France Presse“ podaje opis pierwszej manifestacji publicznej skrajnie prawicowej partii niemieckiej (National Demokratische Partei), która odbyła się w Kilonii.

Przewodniczący i twórca tej partii, Brede, żądał, aby szybko zostało powołane Niemieckie Zgromadzenie Narodowe i utworzony niemiecki rząd, mający władzę nad całymi Niemcami, łącznie z Berlinem. Brede domagał się dalej ziem nad Odrą i Nysą, zwrotu byłych kolonii niemieckich i prawa do rekonstrukcji Wehrmachtu.

Rada Ludowa, funkcjonująca w strefie radzieckiej i Rada Parlamentarna, urzędująca w Bonn, są zdaniem Breda — zbędne i nie odpowiadają interesom „prawdziwych Niemców“.

Projekt reformy adwokatury

W tych dniach Naczelna Rada Adwokacka złożyła w Min. Sprawiedliwości opracowany przez specjalnie wyłonioną komisję adwokacką projekt reformy adwokatury.

Projekt jest oparty na zasadzie zespolowości, uspołecznieniu adwokatury i włączeniu jej do świata pracy. Zespoły oparte byłyby na rozbudowie powstałych w ub. roku biur społecznej pomocy prawnej.

Czechosłowacki min. zdrowia przybył do Warszawy

W godzinach wieczornych 26 bm. przybył do Warszawy min. zdrowia Republiki Czechosłowackiej ks. Piotr Plojhar, któremu towarzyszy sześciu wyższych urzędników ministerstwa.

Gości czechosłowackich powitał wicemin. Kożusznik w otoczeniu wyższych urzędników Min. Zdrowia. Na dworcu obecny był również ambasador Republiki Czechosłowackiej w Warszawie Franciszek Piszek.

Goście czechosłowaccy zabawią w Polsce ok. 10 dni. Podczas swego pobytu odwiedzą szereg miast

na Śląsku i na Wybrzeżu w celu zapoznania się z organizacją i urzędami polskiej służby zdrowia.

Proces sabotażystów w Budapeszcie

Przed trybunałem ludowym w Budapeszcie rozpoczął się proces 4 kierowników tow. naftowego „Maort“ (filii Standart Oil). Oskarżeni odpowiadają za sabotaż węgierskiej produkcji naftowej i za działalność antypaństwową, prowadzoną w porozumieniu z amerykańskim dyrektorem towarzystwa „Maort“, Rudemanem i jego zastępcą Bannantinem.

RADIO — TELEFON TELEGRAF

● Pracownicy zakładów przemysłowych „Fiat“ w Rzymie zakończyli w czwartek strajk „zwolnionego tempa pracy“. Zarząd firmy zgodził się spełnić żądanie robotników.

● Nad Włochami przeszła fala mrozów, która nie oszczędziła i południa Włoch. Po raz pierwszy od wielu lat w Kalabrii zanotowano obfite opady śnieżne.

● Grecka Rada Koordynacyjna mianowała w czwartek dwóch wicepremierów, którzy mieliby objąć ster rządów w wypadku śmierci Sofulisa. Sofulis, który liczy 84 lata, zachorował ostatnio na zapalenie płuc, stan jego jest ciężki.

Rząd zmuszony został do ustępstw na skutek nieugiętej postawy górników

Rząd francuski na skutek nieugiętej postawy strajkujących od 56 dni górników, zmuszony został do ustępstw i wniósł przed Zgromadzenie Narodowe projekt ustawy, przewidującej podwyższenie emerytur górników o 25 proc.

Jak wiadomo wysuwane od kilku miesięcy żądania Federacji Związków Zawodowych Górników o pod-

wyższenie emerytur odrzucał rząd.

Rząd w dalszym ciągu stosuje wobec strajkujących: w Bethune pozbawiono wolności i skazano na zapłacenie grzywny od 2 — 10 tys. franków — 60 osób.

Strajk holowników i berlinek motorowych w okęgach Nord i Pas de Calais rozszerza się.

WPLACAJĄC NA F.O.R. POMAGASZ PAŃSTWU I SOBIE

Bogacze — spekulanci

popelnili milionowe nadużycia

MAŁO- i średniorolni chłopci prze-
konali się już niejednokrotnie, że
bogacze i wyzyskiwacze wiejscy, pra-
cując w spółdzielniach, bogacili się
ich kosztem, i opływając w dostat-
kach, zapominali o celach i zadaniach
spółdzielni wiejskich. Było już z
tego powodu wiele rozpraw sado-
wych, będzie ich w najbliższym czasie
— więcej.

Przeprowadzona ostatnio przez in-
spektora ZSCh w Poznaniu kontrola,
wykazała olbrzymie nadużycia w
Pow. Zw. Gminnych Spółdzielni w
Zninie. Marnotrawcami pieniędzy
chłopskich byli bogacze i wyzyskiwa-
cze: prezes J. Niezgoda, właściciel
15 hektarowego gospodarstwa, St.

Pluciński (20 ha), W. Wysocki (25 ha
i właściciel drogerii), B. Kranz (3 ha
i restauracja).

PREZES i wierny sekretarz sie-
dzą już za kratkami, innych za-
wieszono w czynnościach. Rewizja
wykazała, że „panowie” Niezgoda i
Wysocki hojnie czerpali z kasy
PZGS-u pieniądze na wystawne ży-
cie, hulanki, rozjazd i inne „osobi-
ste przyjemności”.

Trudno wymieniać wszystkich prze-
stępstw popełnionych przez prezesa
i sekretarza. Oprócz 2.364.800 zł,
zabranych z kasy bez kwitów lub kwi-
towanych na świstkach papieru, przy-
właszczyli sobie nadwyżkę — 124.386
zł, pobraną od chłopów za konie.

Świetlica dla robotników rolnych w Marszewie pow. jarociński

W ostatnią niedzielę odbyło się
uroczyste otwarcie świetlicy dla ro-
botników rolnych maj. Marszew,
w pow. jarocińskim.

Wnętrze świetlicy, urządziły Za-
kłady H. Cegielskiego, które dzie-
żawia wspomniany majątek.

Przewodniczący rady zakładowej
zapowiedział przyznanie stałej, mie-
sięcznej subwencji, na utrzymanie
otwartej świetlicy.

Duży wkład pracy w urządzenie
tej placówki wniósł zarząd świetli-
cowy w osobach: W. Moliński, W.
Wasilewski, J. Mielcarska i W. Ma-
tuszewski.

Świetlica mieści się w jednej z

wielkich sal pałacu pojunkierskie-
go.

Wkrótce zostanie otwarte przed
szkołą, z którego korzystać będzie
około 40 dzieci robotników fol-
warcznych. (g)

Pocztowcy wielkopolscy uczczą pracą dzień zjednoczenia partii robotniczych

W celu uczczenia Święta Zjedno-
czenia Partii Robotniczych, 8 grud-
nia br. i zaodokumentowania wspóln-
ego marszu chłopca, robotnika i inte-

AKCJĘ „przemysł dla wsi”, kom-
binatorzy ci prowadzili również
na swe prywatne rachunki.

Aresztowani, oczekują w więzieniu
na wyrok i słuszną karę. Groszem
chłopskim winni w przyszłości kiero-
wać ludzie uczciwi. (sz)

4.527 pracowników otrzymało premie

za wydajną pracę

Związek Zawodowy Pracowni-
ków Poczтовых i Telekomunika-
cyjnych zainicjował niedawno
współzawodnictwo pracy wśród
swych członków.

Wprowadzenie na pocztach współ-
zawodnictwa pracy stało się szla-
chetną walką:

o przyjęcie jak największej ilości
ci listów, paczek, wpłat, przekazów
poczтовых i przekazów PKO,
przyjętych telegramów, zgłoszeń na
rozmowy telefoniczne;

o dokonywanie szybko połączeń
telefonicznych, sformowanie wiąza-
nek i worków.

Zdobywanie jak największej ilości

zabaw dla dzieci, o naprawę płyt
chodnikowych, o oświetlenie ulic
itp. (R)

Obsługa sklepów mogłaby być bardziej uprzejma

Załą się mieszkańcy Obornik i po-
wia'u, że personel sklepu tekstylne-
go nr 5, Spółdzielni Spożywców w

ligenta ku socjalizmowi — pracowni-
cy Okręgu Pocht i Telegrafów w Po-
znaniu, postanowili wykonać do 8
grudnia br., poza planem, telefoniza-
cję w stu procentach, gmin: Płoty,
Recula, Zabór, Dzierżąno Wielkie,
Jędrzejewo, Łubowo i Czarniejewo,
razem 62 gromad.

Jednocześnie wzywają inne Okręgi
Pocht i Telegrafów do współzawod-
nictwa w przeprowadzaniu telefoni-
zacji wsi. (sz)

Studenci czescy wystąpią w Poznaniu

29 i 30 bm wystąpi w Auli Uni-
wersytetu Poznańskiego Reprezen-
tacyjny Zespół Studencko-Młodzie-
żowy Czechosłowacji — „PRED-
VOJ”.

W skład zespołu wchodzi kapela
ludowa, chór oraz zespół drama-
tyczny i tancerzy, razem 68 osób.
Dochód z imprezy przeznaczony
jest na Fundusz Pomocy Między-
narodowego Związku Studentów.

Przedsprzedaż biletów w firmie
A. Grabarkiewicz, ul. Armii Czer-
wonej 2. (g)

Obornikach, nie obsługuje należycie
świata pracy, co miało miejsce przy
rozdziale obuwia przydziałowego
Personel nie daje wybierać obuwia i
obsługuje niechętnie.

Personel jest dla klienta, a nie od-
wrotnie, a reklama i uprzejmość sprze-
dających jest dźwignią handlu. (R)

POMPY

wszelkiego rodzaju,

GUMOWE

pasy, płyty i węże,

p o l e c a :

ST. DUCHOWSKI, P o z n a ń,
ul. Mielżyńskiego 16. 2384R

Ruchome biblioteki na wsiach

O ruchomych bibliotekach słyszeliśmy przed wojną. Były one
rozpowszechnione w państwach skandynawskich.

Obecnie zorganizowano je w powiecie zielonogórskim.

Każda gromada będzie obsługiwana przez taką bibliotekę.

Jeszcze nie wszystkie biblioteki mają swoich kierowników, lecz
już w najbliższym czasie braki te zostaną uzupełnione.

A czas już na to najwyższy, bo wieś naprawdę pragnie książki.

GMINNA SPÓŁDZIELNIA

»SAMOPOMOC CHŁOPSKA«

W OPALENICY

z odpowiedzialnością udziałami

Prowadzi skup ziemiopłodów, sprzedaż nawozów sztucz-
nych, węgle, materiały budowlane, maszyny rolnicze,
ma 3 sklepy i 3 gorzelnie rolnicze. 2382R

Zw. Samopomocy Chłopskiej

opiekuje się wiejskimi dziećmi

W powiecie chodzieskim zorgani-
zowane zostało 11 dziecińców dla
315 wychowanków. Postarał się o
to Zarz. Pow. ZSCh.

Realizowanie tego umożliwiły
niektóre instytucje państwowe, sa-
morządowe i społeczne, które ofia-
rowały na ten cel ogólnie
308.591.39 złotych.

Największego poparcia udzielił
inspektorat szkolny, przydzielając
produktów żywnościowych o war-
tości 137.761.039 zł. Wydz. powiatu
wy ofiarował 80.000 zł. Zarząd
Woj. ZSCh w Poznaniu 75.084 zł.
Gminne samorządy terytorialne
9.500. Resztę, to jest 6.240 zł złoży-
li rodzice.

Dziecińce te dały naprawdę pię-
ne wyniki. Można było przekonać
się o tym podczas urządzanych z
udziałem działu imprez. (ko)

—□—

Pożar stert zboża

W Szczytnie, koło Obornik, spa-
liły się dwie sterty zboża mieszane
go, wartości 80.000 zł.

Istnieje tu prawdopodobieństwo
podpalenia z zemsty. (R)

Pokaz prac zespołów Przysposobienia Rolniczego

W lokalach Zarządu Powiatowego
ZSCh w Środzie, odbył się pokaz prac
zespołów PR, wykazujący dorobek
młodzieży wiejskiej.

Wśród eksponatów były wszelkie-
go rodzaju warzywa, między innymi:
dynia, ważąca ponad 40 kg, buraki
cukrowe, ziemniaki, a z eksponatów
hodowlanych żywe kurczęta i fotogra-
fie cieląt.

Liczne ilustracje i napisy świadczy-

ły o wysokim poczuciu artystycznym
naszej wsi. Młodzież PR pow. środz-
kiego, zrzeszona w 170 zespołach,
chętnie garnie się do pracy oświa-
towej. (f. k.)

—□—

Załoga młyna dba o most

Załoga młyna „Ślonawy” w Obor-
nikach, należącego do Gminnej Spół-
dzielni Samopomoc Chłopskiej, napra-
wiła własnymi siłami i własnym kosz-
tem, most na rzece Wełnie, dając
nowe dźwigary i wykonując 1/3 no-
wego pokładu.

Ta sama załoga naprawiła tenże most
w chwili wyzwolenia, który wówczas
stanowił jedyne przejście dla wojsk
polskich i radzieckich. (R)

—□—

Brak komunikacji w Ujściu

Rada Narodowa miasta Ujście,
pow. Chodzież, wysunęła wniosek, na
ostatnim swym posiedzeniu, urucho-
mienia autobusowej linii komunika-
cyjnej na trasie Chodzież — Ujście.

Wniosek umotywowano tym, że
Ujście nie ma połączenia autobuso-
wego po wojnie z siedzibą powiatu,
w rezultacie czego na drogę do Po-
znania potrzeba w jedną stronę półto-
rnia dnia czasu. (Ko)

Nad Wartą

(Ko) Za przechowanie 11 opon, po-
chodzących z remanentów poniemiec-
kich, będzie odpowiadać wkrótce B.
Olejniczak z Czarnkowa. Winno to
być przestrogą, dla tych, którzy na-
dal ukrywają mienie niemieckie.

**

(ch) Ostrzeża się przed nabyciem ro-
weru, wzgl. części rowerowych marki
„Herold” nr 82871 z tablicą M 46573
oraz lampą dynamówką i bagażni-
kiem. Rower został skradziony B.
Sikorze, zam. w Gnieźnie, przy ul.
Kochanowskiego 12.

**

(ch) Przed Sądem Grodzkim w
Gnieźnie, stanął St. Piotrowicz z
Gniezna, oskarżony o to, że 3 wrześ-
nia br., jadąc motocyklem, najechał
na ostry zakręcie na 15-letnią Z.
Kotecką, jadącą na rowerze. Kotecka
doznała złamania obojczyka. Sąd ska-
zał S. Piotrowicza na 1 miesiąc aresz-
tu z zawieszeniem kary na 3 lata.

**

(ch) W Ostrowie Wlkp. projektuje
się od 1 stycznia przyszłego roku
przymusowe ubezpieczenie rowerzy-
stów. Ubezpieczenie będzie następ-
owało równocześnie przy rejestracji,
za minimalną opłatą.

**

(ch) W ubiegłą niedzielę, została
przeprowadzona w Gnieźnie przez Ko-
mitet „Tygodnia Studenta”, kwesta,
która przyniosła 25.000 zł. Niezależ-
nie od tego rozesłano listy składko-

we, które zasilą również fundusze
Tow. Przyjaciół Szkół Wyższych.

**

(ch) Państwowa Centrala Skupu
Zboża w Gnieźnie, odda 1 grudnia br.
Inspektoratowi Kultury Fizycznej ha-
lę „Wici”, służącą dotychczas jako
magazyn zboża dla Centrali. Hala
„Wici” jest jedyną w Gnieźnie halą
sportową, umożliwiającą w okresie
zimowym (ze względu na swoje roz-
miary), organizowanie zapraw gimna-
stycznych i lekkoatletycznych.

Redakcja i Administracja: Po-
znań, ul. Dąbrowskiego 77, tel.
Red. 90-40, nocny 45-09. Adm
93-94.

CENNIK OGŁOSZEŃ:

Drobne — po zł 30 za wyraz
(minimum 300 zł); poszukiwania
pracy zł 15 za wyraz (minimum
150 zł).

PRENUMERATA MIESIĘCZNA

120 zł. Wpłacać na Konto P K O
Oddz. Poznań nr V-5626 lub
Bank Gosp. Spółdzielczego od-
dział Poznań Nr 690.

WYDAWCA: Nacz. Kom. Wvk
Stronnicstwa Ludowego Oświe-
da za pismo Kolegium R d k w
ne. Drukarnia NKW SL. War-
szawa Skolimowska 5

Wielki huragan na Wybrzeżu

Na Półwyspie Helskim przerwano komunikację

Poważna sytuacja na terenie Żuław

W ciągu ostatnich 60 godzin szalał na Wybrzeżu sztorm północny o sile przekraczającej 8° Lauforta. Ruch statków w portach wyraźnie zmalał i mogły one wchodzić jedynie w przerwach między poszczególnymi silnymi podmuchami. Kilka statków, które wyszły z portów, powróciły, aby przeczekać na uspokojenie się morza. Statek pasażerski m/s „Batory” wyszedł w swój kolejny rejs z niewielkim opóźnieniem.

Wody w basenach portowych podniosły się skutkiem sztormu po ważne, dochodząc na terenie basenu górnicego w Gdańsku do 70 cm ponad stan normalny.

Najsilniej ucierpiał skutkiem burzy Półwysp Helski, który w swoim najwęższym miejscu między Wielką Wsią, a Chałupami został przerwany na przestrzeni kilkudziesięciu metrów. Jedynie natychmiastowa interwencja służby Ochrony Wybrzeża, która zarzuciła przetrwały przygotowane już od dłuższego czasu worki z piaskiem, zapobiegła większej katastrofie. Niemniej jednak komunikacja kolejowa na Półwyspie Helskim została na kilkanaście godzin wstrzymana. Skutkiem silnego sztormu zatonięto

na zatoce dwóch młodych rybaków z Mochlinek.

Wisła elblaska i jej dopływ Tuga i Nogat znacznie podniosły swe wody. Na terenie Żuław pod naporem spiętrzących się fal Zalewu Świeżego. Stan normalny został przekroczony o prawie 1,5 metra i silny napór groził zerwaniem tam. Ludność miejscowa i straż pożarna przystąpiły natychmiast do akcji zabezpieczającej, do której przyłączyło się również wojsko. Wał na rzece Tuga został na przestrzeni 300 metrów w kilku miejscach uszkodzony. Jedynie ofiarnej pracy należy zawdzięczać udaremnienie większych szkód. Woda, która przetrwała tamę, spłynęła do rowów, nie wyrządzając większych szkód w zasiewach. O powadze sytuacji świadczą najlepiej podniesienie się poziomu wody na Wiśle elblaskiej w ciągu 2 godzin wieczornych o prawie pół metra.

Również na terenie gdańskiego przedmieścia Olsztynka, leżącego w pobliżu terenów depresyjnych, sytuacja była bardzo poważna. Dla zabezpieczenia terenu Wydział Techniczny Zarządu Miejskiego rozpoczął natychmiastowe prace przy wzmocnieniu i podnoszeniu wałów, mobilizując wszystkich pracowników wydziału i ZOM oraz wszystkie zdadne do ruchu pojazdy ZOM-u.

W porcie Tolknicko na Zalewie woda zalała nabrzeża portowe i sięgała do torów kolejowych.

Również w Elblągu sytuacja była poważna. Natychmiastowa akcja zapobiegawcza przy pomocy czynników społecznych i wojska, zabezpieczyła tereny Żuław Elbląskich. W Elblągu powstał już komitet do pomocy powodziowej. Sądząc na pod-

stawie raportów przedstawicieli władz, kierujących akcją zapobiegawczą, stwierdzić można, że sytuację należy uważać jako opanowaną. Niemniej jednak w dalszym ciągu prowadzone są intensywne dalsze roboty zabezpieczające. Wójta gdański inż. Zrałek dwukrotnie przeprowadził inspekcję zagrożonych terenów, wydając odpowiednie zarządzenia, a starosta powiatowy gdański przebywa na zagrożonych terenach pow. gdańskie, kierując osobiście robotami zabezpieczającymi.

Uniknięcie większej katastrofy zawdzięczać należy również w bardzo poważnej mierze chłopcom 19, przodującej, brygadzie „Służby Polsce”, którzy pracą swoją wzmocnili obwałowania Żuław i oczyścili kanały melioracyjne.

Współzawodnictwo i współpraca cukrowni okręgu gdańskiego

Zjednoczenie cukrowni okręgu gdańskiego obejmuje ogółem 10 fabryk, położonych w woj. szczecińskim, gdańskim i olsztyńskim. Akcja współzawodnictwa pracy między tymi cukrowniami w bieży. kampanii przeobraziła się z jednej strony w zaciętą walkę o pierwsze miejsce i sztandar przechodni okręgu, z drugiej strony załogi poszczególnych cukrowni cechuje współpraca i wzajemna pomoc w usuwa-

MASZYNY BIUROWE
KUPNO — SPRZEDAŻ
K. KOCHANOWICZ i S-ka
Poznań, plac Wolności 13
(obok 3 Maja) 2092z

Ceraty, chodniki, wycieraczki rami do tiran
ZB. WALIGÓRSKI
Poznań, ul. Wielka 9 (wejście od Szewskiej). 2145z

Plany zagospodarowania

szkół rolniczych na rok 1949

W toku konferencji naczelników wojewódzkich wydziałów Oświaty Rolniczej, omówiono m. in. zagadnienia zagospodarowania ośrodków szkolnictwa rolniczego oraz sprawa reorganizacji szkół rolniczych na szczeblu powiatowym. Dla tych szkół rolniczych, które mają mało ziemi uprawnej, niewystarczającej na zaopatrzenie szkoły w produkty rolne, przydzielona będzie odpowiednia ilość ziemi.

Obiekty przemysłowe należące do szkół rolniczych, niezbędne dla potrzeb naukowych ośrodka, jak młyny, gorzelnie, tartaki i krochmalnie, które dotąd stały bezczynne, w roku 1949 zostaną uruchomione na potrzeby szkoleniowe danego ośrodka. Ogółem w roku przysługującym przy szkołach rolniczych czynne będą 42 ośrodki przemysłowe.

Według zamierzeń w roku 1949 w każdym powiecie zorganizowania zostanie 5 ośrodków szkolnictwa rolniczego. Głównym ośrodkiem szkoleniowym w powiecie będzie liceum rolnicze, które będzie się opiekowało pozostałymi 4 szkołami rolniczymi, udzielając im pomocy naukowych, personelu wykładowego itd.

OTO WŁAŚCIWY PODAREK

GWIAZDKOWY!

Dobrze gotować i dobrze jeść — to ważna sprawa!

Dobrze zjeść — to znaczy mieć dobre samopoczucie.

Ludzie o dobrym samopoczuciu dają najlepszą pracę.

Do realizacji powyższych ważnych celów przyczyni się opracowana przez

LUDWIKA SZCZEPAŃSKIEGO

NOWA UNIWERSALNA

KSIĄŻKA KUCHARSKA

A DO Z W KUCHNI I SPIŻARNI

Ta — bogato ilustrowana książka, wyróżnia się nie tylko obfitością znakomitej treści, przynosząc około 3.000 doskonałych przepisów, ale też praktycznością swych wskazań, bo uczy kolejności zabiegów kulinarnych, oraz rozważa w obszernych objaśnieniach wartość poszczególnych potraw i sposoby racjonalnego odżywiania się, zarówno normalnego jak i dietetycznego.

NIEBYWALE NISKA CENA

ZŁ 750.—!

łącznie z przesyłką pocztową, (ponieważ koszty wysyłki za zaliczeniem wynoszą ok. zł 120.—), prosimy wraz z zamówieniem nadesłać powyższą kwotę, celem uniknięcia kosztów i zapewnienia sobie prawa pierwszeństwa i dostawy.

INSTYTUT WYDAWNICZY

„G L O B”

KRAKÓW,

Szymanowskiego b. 17

P.K.O. Nr IV—322.

Miłośnikom pięknej, pożytecznej i bibliofilskiej książki polecamy W. Krawczyńskiego „PO-SZUMY LASU” (około 300 drzeworytów i rycin, druk dwubarwny). Nakład na wyczerpaniu.

Cena zł 600.—.

2405R

RADIO

PONIEDZIAŁEK, 29 LISTOPADA

5.10 Sygnał czasu. 5.20 Koncert z Katowic. 6.00 Gimnastyka. 6.10 Muz. 7.00 Wiad. 7.20 Muz. 7.25 Lekcja język. rosyjsk. 7.40 Muz. 8.00 Porad. gosp. 8.10 Muz. 8.55 Gazetka dla klas starszych 9.30 Wszechnica Radiowa. 11.40 Aud. dla klas młodszych. 12.00 Wiad. połudn. 12.20 Konc. solistów. 12.45 Aud. dla wsi. 15.30 „Książki mówią” — pog. dla dzieci 15.45 Muz. 16.00 Dziennik popoł. 16.30 „Ze wspomnień starego działacza” — aud. dla młods. 16.50 „W drugą rocznicę zawarcia umowy PPS i PPR”. 17.00 Koncert z Katowic. 17.50 „Jak pracują murarze w Zw. Radzieckim” — pog. 18.00 Józef Haydn. 18.20 Pieśni. 18.35 „Uliczka Klasztorna”. 18.48 Aud. literacka. 19.00 Muz. 19.40 Wszechnica Radiowa. 20.00 Dziennik wiecz. 21.00 Muz. fort. 21.30 „Rok 1917” — słuch. 22.00 Ost. wiad. 23.10 Muzyka.

Zostały wysłane blankiety

WARSZAWA I-262

WPLACAJCIE PRENUMERATĘ

P.K.O.

Józef Morton

13

KULAWIEC

OPOWIADANIE

Pojawienie się Karola sprawiło wszystkim radość. Wnuczki z miejsc obstały go i naraz stały się dziwna rzecz: Karol sięga do kieszeni, wyciąga z niej garść po garści ziemniaków i kładzie na stole. Jest rozpromieniony, śmieje się do dzieci.

— Przyniosłem wam ziemniaków — po czym zwraca się do Marcyny, każe jej wzięść ziemniaki i odgrzać w rynce. Powiada: — Dzieci będą miały na kolację.

— Co? Ziemniaki przyniosłeś? — skrzywiła się Marcyna. — Też miałeś co przynieść. Chleba nie mogłeś?

— Chleba? A wiesz, zapomnieliśmy, ale jutro przyniosę. Wszystkiego po trochu przyniosę, niech mi się ino uda skombinować taki mały garnuszek.

Mały Jaś wgramolił się Karolowi na kolana i wskazał ręką na małą kopkę ziemniaków na stole.

— Dziadku, kto wam dał tyle ziemniaków?

— Jakto, kto mi dał? Kupiłem je w sklepie.

Chłopiec drobniutkimi paluszkami wydłubał spory skwarek i zawołał z takim przejęciem, jakby odkrył wielką tajemnicę:

— Babusiu, patrzajcie, tu są skwarki! Widzicie?

Takim sposobem dzieci tego wieczoru miały doskonałą kolację. Ziemniaki, przygrzewane w rynce, roznosiły po całej izbie przyjemny zapach sadła. Chciwie wciągały go w siebie obydwie kobiety, mając cichą nadzieję, że może po okrucieństwach ziemniaków dostanie się i im, lecz ponieważ Karol karmił sam dzieci, musiały się zadowolić tylko tym zapachem. Marta była nawet

z tego powodu obrażona na ojca, że wszystkie ziemniaki wpakował w małych głodomorów i z wyraźną niechęcią zasiadł do zalewajki, jałowej, przyprowadzanej samą, paloną mąką.

— Ja tu zdechnę u was na takim jedzeniu — mruknęła.

— Nie zdechniesz — odparł żarliwie Karol — wcale nie zdechniesz. Jak tylko nabierzesz zdrowia i siły, zaraz znajdę ci robotę.

— Na pańskim? Albo u Prażuchowej?

— Nie mów tak, bo na pańskim nie jest tak źle. U Prażuchowej też...

— Nie jest tak źle, tylko ludzie przymierają od głodu.

Karol zamachnął ręką z niecierpliwością.

— Gdzie indziej mają lepiej i też są głodni. Ty ani razu nie byłeś głodna w tym swoim Krakowie?

— Ani razu.

— To dlaczegoż się wróciła?

Marta spojrzała na ojca wyzywająco.

— Jak widzę, zrobiłam źle.

— Marta, weź Boga do serca i zastanów się nad sobą. Widzę, do brze widzę, co się z tobą dzieje i mówię: bierz Boga do serca i po-

myśl nareszcie o dzieciach. Coś miała, to się już skończyło. Biedny jest biednym i biednym umrze...

— Kiedy ja nie chcę tak żyć, jak tu żyją! — krzyknęła Marta bliska płaczu. — Już by mi lepiej było chodzić w Krakowie po planach, jak inne to robią, aniżeli tu razem z wami przymierać głodem. Rozumiecie?

Ojciec chwilę nie odrywał oczu od Marty, jakby jeszcze chciał jej coś powiedzieć, potem nagle pochylił się nad roześmianymi dziećmi, pocałował jedno i drugie w czoło.

— Jutro na kolację znów wam przyniosę coś do zjedzenia. No ostajcie...

Kuśtykając woźno wyszedł z izby.

Dość szybko znalazł się na powrót w obejściu Prażuchowej i, jak by nigdzie nie wychodził, dalej obrzadzał konie, krowy, na koniec przystąpił do wielkiej sterty drzewa rąbanego. Rąbał je w dzień, w południe, teraz największy czas przenieść je do komórki obok kuchni.

Prażuchowa od siedmiu lat była wdową i sama musiała sobie dobrać parobków do roboty. Począ-

kowo dobierała sobie samych młodych, ale ponieważ każdy z nich za dużo czasu marnował na randkowanie z dziewczuchami, a ją wyrażnie lekceważył, obejrzała się za starszymi, zwłaszcza że i grzeszne myśli od niej już odeszły. Z każdym rokiem była coraz cięższa oraz coraz bardziej skąpa, wszystkie pieniądze z gospodarstwa odsyłając jednemu synowi, wyuczonemu za księdza, któremu i wszystką ziemię postanowiła przekazać, kiedy już zupełnie opadnie na siłach.

Na Karola jednak nie prędko się zdecydowała. Był kulawy, a człowiek kulawy nie zawsze bywa dobrym parobkiem. W końcu, w obawie, że im później, tym trudniej będzie jej dostać kogo do roboty, bo żniwa już były za pasem, zgodziła się na niego, ale pierwsze go dnia długo go obserwowała spod oka, łaziła za nim jak cień. Późno wieczorem dopiero powiedziała sobie z zadowoleniem.

— Dobre miałam oczy, kiedyś go brała do służby. Gadali mi ludzie, że stary, że kulawiec, a tu lepszy będzie z niego parobek, aniżeli z niejednego młodego, żniwa mi obróbi, a drogo nie będzie mnie kosztować. (d. c. n.)